

Účastníci původního řízení

Žalobce: Österreichischer Gewerkschaftsbund

Žalovaná: Wirtschaftskammer Österreich – Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

Výrok

Článek 3 odst. 3 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů, musí být vykládán v tom smyslu, že „pracovní podmínky sjednané v kolektivní smlouvě“ ve smyslu uvedeného ustanovení představují pracovní podmínky stanovené prostřednictvím kolektivní smlouvy, které na základě práva členského státu navzdory vypovězení uvedené smlouvy nadále mají účinky na pracovní vztahy, na které se přímo vztahovala před ukončením její platnosti, dokud uvedené pracovní vztahy nepodléhají nové kolektivní smlouvě nebo dokud není s dotčenými zaměstnanci uzavřena nová individuální smlouva.

(¹) Úř. věst. C 274, 21.9.2013.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu – Česká republika) – Ministerstvo práce a sociálních věcí v. B.

(Věc C-394/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (ES) č. 883/2004 — Použitelné vnitrostátní předpisy — Určení členského státu příslušného k poskytování rodinné dávky — Situace, kdy migrující pracovník a jeho rodina žijí v členském státě, kde se nachází střed jejich zájmů a kde byla pobírána rodinná dávka — Žádost o rodinnou dávku v členském státě původu po zániku nároku na dávky v členském státě bydliště — Vnitrostátní právní úprava členského státu původu, podle které se takové dávky poskytují osobám, které jsou v tomto státě hlášeny k trvalému pobytu“

(2014/C 409/22)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Další účastnice řízení: B.

Výrok

1) Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 592/2008 ze dne 17. června 2008, zejména jeho článek 13, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby byl členský stát považován za stát příslušný k poskytování rodinné dávky určité osobě již z pouhého důvodu, že je tato osoba na území tohoto členského státu hlášena k trvalému pobytu, když ani ona ani její rodinní příslušníci v uvedeném členském státě nepracují ani v něm nemají obvyklé bydliště. Článek 13 tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že brání také tomu, aby členský stát, který není ve vztahu k posuzované osobě příslušným státem, poskytoval této osobě rodinné dávky, není-li mezi předmětnou situací a územím první uvedené členského státu dána přesná a zvláště úzká vazba.

- 2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 ze dne 16. září 2009, zejména jeho článek 11, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby byl členský stát považován za stát příslušný k poskytování rodinné dávky určité osobě již z pouhého důvodu, že je tato osoba na území tohoto členského státu hlášena k trvalému pobytu, když ani ona ani její rodinní příslušníci v uvedeném členském státě nepracují ani v něm nemají obvyklé bydliště.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 7. 9. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – „Vilniaus energija“ UAB v. Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius

(Věc C-423/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb zboží — Opatření s rovnocenným účinkem — Směrnice 2004/22/ES — Metrologická ověření měřicích systémů — Vodoměr na teplou vodu splňující všechny požadavky této směrnice, který je připojen k zařízení pro dálkový (telemetrický) přenos údajů — Zákaz používat tento vodoměr bez předchozího metrologického ověření systému“

(2014/C 409/23)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: „Vilniaus energija“ UAB

Odpůrce: Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius

Výrok

Článek 34 SFEU a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/22/ES ze dne 31. března 2004 o měřicích přístrojích musejí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě a vnitrostátní praxi, podle nichž je třeba vodoměr na teplou vodu, který splňuje všechny požadavky této směrnice a je připojen k zařízení pro dálkový (telemetrický) přenos údajů, považovat za měřicí systém, a z tohoto důvodu nelze takový vodoměr používat v souladu s jeho účelem, dokud nebude provedeno jeho metrologické ověření společně s tímto zařízením jakožto měřicího systému.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304, 19.10.2013.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 11. září 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen – Belgie) – Ronny Verest, Gaby Gerards v. Belgische Staat

(Věc C-489/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daň z příjmů — Právní úprava zamezení dvojímu zdanění — Zdanění příjmů z nemovitostí dosažených v jiném členském státě než v členském státě bydliště — Metoda osvobození od daně s výhradou progresivity v členském státě bydliště — Rozdílné zacházení s nemovitostmi nacházejícími se v členském státě bydliště a v jiném členském státě“

(2014/C 409/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen